

РЕШЕНИЕ

№ 1437

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12708** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) С., срещу Решение от 17.11.2021г. по н.а.х.д.№ 6607/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 122-ри състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 86/02.04.2021г., издадено от директора на РИОСВ - С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева за нарушение по чл. 136, ал. 2, т. 4, пр. 1 от Закона за управление на отпадъците.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Излагат се доводи, че мотивите на съда не кореспондират със събраните доказателства, че е установено извършеното нарушение и при издаване на НП не са допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да отмени обжалваното решение на СРС и да потвърди отмененото с него НП. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът, [фирма], в писмени бележки и чрез процесуалния си представител в съдебно заседание, излага доводи за правилност и законосъобразност на обжалваното

решение. Моли съда да го остави в сила. Претендира разноски. Представя списък. Представителят на Софийска градска прокуратура счита подадената касационна жалба за основателна.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град, XXII касационен състав, намира за неоснователна по следните съображения

С отмененото с обжалваното решение НП № 86/02.04.2021г. директорът на РИОСВ - С. е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 7000 лева за нарушение по чл. 136, ал. 2, т. 4, пр. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), за това, че съхранява отпадъци върху цялата площ на имота си с площ от около 50 дка, намиращ се в [населено място], докато с Решение № 12-ДО-1254-01/14.04.2015г за допълване на предходно такова решение, разрешаващо дейности по третиране на отпадъци му е определена площ на площадката от 10 дка. Този факт е установен при извършена на 19.10.2020г. проверка на място, за която е изготвен констативен протокол.

Установено е, че за осъществяване на дейността си [фирма] разполага с Решение № 12-ДО-1254-01/14.04.2015г., издадено на осн. чл./73, ал.4 от ЗУО, с което е допълнено Решение № 12-ДО-1254-00 от 26.04.2013г., разрешаващо дейности по третиране на отпадъци, за ползване на площадка с площ 10 дка в имот от общо 50 дка, намиращ се в С., кв. Б.. В т.7.3 от решението е вменено на дружеството задължението: да се запазват изискванията на чл.73, ал.2 от ЗУО (ДВ, бр. 53/2012г.), като се уведоми компетентният орган за предстоящи промени на издаденото разрешение.

В чл.73, ал.1, т.1 от ЗУО е предвидено, че издаденото разрешение се изменя и/или допълва от компетентния орган при промяна на нормативните изисквания, свързани с разрешението. А в ал.2 на същата еразпоредба, че в двумесечен срок от настъпване на промяната по ал. 1, т. 1 лицето подава на хартиен и технически носител или по електронен път заявление за изменение и/или допълнение на разрешението заедно със съответните документи по чл. 68 и/или 69, удостоверяващи промяната.

При проверката на 19.10.2020г. на място в имота, в който се намира площадката, е констатирано, че дружеството съхранява отпадъци извън границите на площадката, на открито в прилежаща дворна част, която не е включена в издаденото разрешение за извършване на дейности с отпадъци, извън границите на площадката. При проверката не се извършвани измервания нито на площадката, нито на територията около нея, на която се съхраняват отпадъци. в хода на съдебното обжалване е установено, че в имота на [фирма] се намира и площадка, стопанисвана от друго дружество „Метал трейдър“.

Правилни са изводите на районния съд, че не може да бъде направена привръзка на твърдяната в обстоятелствената част на обжалваното НП разпоредба на чл.73, ал.2 от ЗУО (задължаваща дружеството съхраняващо отпадъци да подава предварително заявление за изменение на Решението в частта му относно видът (кодът и наименованието), количеството и произходът на отпадъците, които ще се третират, както и относно дейностите по третиране на отпадъците, с условието в т.7.3 от Решението за изпълнение на изискванията по чл.73, ал.2 от ЗУО (В двумесечен срок от настъпване на промяната по ал. 1, т. 1 лицето подава ... заявление за изменение и/или допълнение на разрешението...)). Поради изложеното не може да се направи извод, че като е разширил площта на площадката и количеството на отпадъците

дружеството е нарушило т.7.3. от Решението.

На следващо място, в АУАН е посочено, че [фирма] не е изпълнило задължението си по т.7.3. от Решението, като не е уведомило контролния орган за промяна на площта на площадката, с което е нарушило чл. 71, ал.3, т.13 от ЗУО. В разпоредбата, посочена като нарушена, е предвидено, че в разрешението по ал.1 се посочват условия за извършване на дейностите по отпадъците. Тази разпоредба не съдържа правило за поведение и няма как да бъде нарушена. Още в АУАН нарушението не е конкретно посочено, което е нарушило правото на защита на дружеството. В НП разпоредбата от ЗУО, посочена като нарушена в АУАН, не се споменава.

С НП е наложена санкция по чл.136, ал.2, т.4 от ЗУО - не изпълнява условията, определени в разрешението по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО, а от установените при проверката факти е следвало да бъде санкционирано нарушение по чл.136, ал.2, т.14 от ЗУО - не заяви в срок промяна в обстоятелствата по чл.73, ал.1.

Неточностите и несъответствията между установените и описани в АУАН и НП факти, нарушените правни норми и санкционните разпоредби са довели до съществено нарушение правото на защита на санкционираното лице, което е основание за отмяна на НП. Както е посочил и районният съд в решението си, предвид характера на производството, за административнонаказващият орган е налице и задължението не само коректно да посочи нарушението и механизма на неговото извършване, но и приложимия закон в случая. Неизпълнението на това задължение има отношение към ефективното упражняване на правото на защита на жалбоподателя.

В решението си СРС подробно е обсъдил събраните доказателства и правилно е анализирал приложимите правни норми и е достигнал до законосъобразни правни изводи, поради което неоснователни са доводите в касационната жалба за липса на мотиви.

Предвид изложеното касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, с оглед направеното от процесуалния представител на ответника искане, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, на [фирма] следва да се присъдят направените разноски – адвокатско възнаграждение. Съдът намира възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за неоснователно, тъй като то е близо до минималния размер, определен съгласно в чл. 7, ал.2, т. 3, вр. с чл. 18, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Претендираните разходи за самолетни билети за адв. Б. не следва да бъдат присъждани, тъй като не представляват разноски по смисъла на чл.143, ал.1 от АПК, вр. с чл.63д, ал.1 от ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.11.2021г. по н.а.х.д.№ 6607/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], адвокатско възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: